

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. Д. І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

НАШ ДАЛЕКИЙ, НАШ БЛИЗЬКИЙ ДРУГ

Одна з головних рис радянської людини — пролетарський інтернаціоналізм. У ставленні нашого народу до братнього В'єтнаму вона набула нових граней, виявила себе повною мірою.

Нову звістку: «Президія першої сесії Національних зборів єдиного В'єтнаму внесла пропозицію відіменувати країну «В'єтнамська Соціалістична Республіка» з великою радістю і сердечною підтримкою зустріли, як і всі радянські люди, трудящі нашого міста.

Яскраве свідчення тому — численні мітинги, що пройшли на підприємствах і в учбових закладах Кіровограда, там, де вже довгий час активно діють товариства радянсько-в'єтнамської дружби.

Ми знаємо, якою важкою ціною здобув повну незалежність сорокап'ятимільйонний народ В'єтнаму, — сказала робітниця кондитерської фабрики В. Г. Мороз. — Зараз іде нелегкий процес відбудови країни і ми готові допомогти своїм таким далеким, але завжди близьким друзям.

Позавчора, о п'ятій годині вечора, відбувся загальноміський мітинг представників трудящих Кіровограда, присвячений возз'єднанню В'єтнаму і відкриттю тижня радянсько-в'єтнамської дружби. Присутні тривалими оплесками тепло вітали дорогих гостей — громадян В'єтнаму, які навчаються щіли у Кіровоградській школі вищої льотної підготовки, лідери піднесли їм букети квітів.

Вступне слово на мітингу вголосив голова правління міського товариства радянсько-в'єтнамської дружби, доцент інституту сільськогосподарського машинобудування В. Я. Пихтін. Він від імені всіх кіровоградців щиро поздоровив в'єтнамських друзів з великою історичною подією в житті їх країни — возз'єднанням її північної і південної частини. В. Я. Пихтін висловив упевненість, що братній народ при підтримці Радянського Союзу і країн соціалістичної співдружності виконає заповіт Хо Ші Міна про побудову єдиного соціалістичного В'єтнаму.

На мітингу виступили слюсар заводу радіовиробів Л. М. Завражний, токар механоскладального цеху № 2 заводу «Червона зірка» депутат Верховної Ради УРСР Л. В. Чернега, секретар комітету комсомолу кондитерської фабрики Л. Козлітін.

З словом сердечної подяки за постійну братню підтримку виступив Дін Ван Нгем.

— Наша перемога, — сказав він, — це ще одне свідчення сили непереможного вчення марксизму-ленінізму. Ми впевнені, що КНРС, весь радянський народ були, є і будуть нашими великими друзями.

На мітингу одностайно прийнято відповідну резолюцію.

Ю. МИХАЙЛЮК.

ЦІ ДІВЧАТА приходять на будівництво, коли в квартирах уже закінчено основні роботи, проведено електричне освітлення, чекають на господарів газові плити, ванни. За ними, малярами-штукатурами, — останнє слово. Пофарбують стіни, стелю, підлогу, зроблять панелі, чи наклеять обої — і будинок готовий.

Верх нового дев'ятиповерхового будинку № 216, що неподалік школи № 17 м. Олександрії, уже виблискуює кришталем вікон, а внизу ще кипить робота. На подвір'ї часто можна зустріти майбутніх мешканців. Їх ніби магнітом притягують нові квартири. Ходять, роздивляються. Кидають трохи недовірливі погляди на молоденьких будівельників, що завершують роботу. Чи зможуть ці сімнадцятирічні дівчатка, або ж не на багато старші, зробити все як слід? Адже всі вони ще не так давно були новачками на будівництві, робили після закінчення професійно-технічного училища перші, невпевнені кроки. І хто зна, як довго довелося б отак ставати в робітничі лави, якби не потрапили до бригади Григорія Володимирова Русакова, людини великої душевної доброти, по-справжньому за-

ВИХОВУЄ КОЛЕКТИВ

ВІД ПЕРШОГО ПОВЕРХУ ДО ДЕВ'ЯТОГО...

Про недовірливих новоселів, шпатель, що завадили стати першими, і дівчат, які люблять іти на роботу

коханої у професію будівельника. Він вважає, що швидше пройде підліток шлях від учня до майстра, тим краще і для нього, і для колективу. Юнакові чи дівчині допомогти опанувати майстерністю не менш важливо, ніж, скажімо, скоротити строки впровадження у виробництво найновіших досягнень науки і техніки. До того ж ріст продуктивності праці у цьому випадку буде досягнуто без додаткових

капіталовкладень... Такими міркуваннями поділився Г. В. Русаков на партійних зборах. Думка його сподобалась комуністам. Тож йому, як кажуть, і карти в руки. Так, 12 серпня 1974 року народився комсомольсько-молодіжний колектив малярів-штукатурів — випускників олександрійських професійно-технічних училищ № 5 і № 7. Тридцять чоловік — це не мало. (Закінчення на 2-й стор.).

ВІЗИТ ДЕЛЕГАЦІЇ ВЛКСМ

БЕЛГРАД. (ТАРС). Сюди на запрошення Спілки соціалістичної молоді Югославії прибула делегація Ленінського комсомолу на чолі з першим секретарем ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельниковим. Під час перебування в СФРЮ делегація ознайомиться з роботою ССМЮ по виконанню рішень X з'їзду Союзу комуніс-

тів Югославії і IX з'їзду Спілки соціалістичної молоді, поділиться досвідом політичного трудового і морального виховання радянської молоді у світлі рішень XXV з'їзду КПРС. У ході візиту обговорюватимуться також питання двостороннього співробітництва ВЛКСМ з молодіжними організаціями Югославії, міжнародного молодіжного і студентського руху.

В Белградському аеропорту делегацію зустрічали виконуючий обов'язки голови ССМЮ Д. Милич та інші югославські молодіжні керівники, а також посол СРСР в СФРЮ В. І. Степанов.

ЧРОЖАЙ 76

Василь Красиліч — член механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району. Він — один з наймолодших механізаторів господарства. Але це не заважає йому бути маяком соціалістичного змагання. Ось і на обробітку мікроярда та піджовленні качанистої юнак знову відзначився — щоденно перевиконує змінні завдання. Інакше й не може бути, адже нещодавно Василь став кандидатом в члени КПРС.

На фото: В. КРАСИЛІЧ.
Фото М. ГЕЛЬМАНА.

Громадський огляд готовності до життя

Проходою з дощами погода змінилася на погожу. Наливається колос, незабаром жнива.

Наші дерев'яні придиірковські землі вважаються пайбіднішими. Та врожай дозріває непоганий. Особливо будуть щедрими гектари, засіяні ячменем, вівсом. Цього літа вони займають значні площі. По колгоспу загалом ярів клін становить 1336 гектарів. Я вийду на косовицю вперше, чув, що збирати ярі значно важче, ніж озми, особливо, коли мінлива погода. Тож турбує те, що техніка досі не підготовлена до жнив.

З десяти зернозбиральних половина комбайнів зовсім не готові до жнив. Не всі

ПІЗНО ЗГАДАЛИ

агрегати укомплектовані комбайнерами і помічниками. Біля окремих машин ще роботи на півтора-два, а то й більше тижнів. Та й ті комбайни, що вважаються відремонтованими, не відрегульовані, не обкатані, не ушлішені проти втрат зерна.

Не все підготовлено і до приймання зерна нового врожаю. Найбільше тривожить те, що без об'єктивних на те причин припинено монтаж потужного зерноочисного комплексу.

До перевезення зерна машини не готують. Великогабаритних причепів ще рука ремонтника не торкалася. Прості комбайни у загінці, а значить і втрати зерна, неминучі, бо без причепів нам не обійтися. Адже всю солом'яну січку обов'язково потрібно доставити до ферм. Поля від села да-

леко — за 18—20 кілометрів. Причепи не ушлішені, до них не вистачає щонайменше 20 шн. Зовсім немає чим скиртувати соломі.

Обставини так не склалися б, якби головний інженер колгоспу М. А. Горобець та бригадир тракторної бригади М. І. Яшин вчасно подбали про ремонт техніки. Лише кілька днів тому вони направили в райоб'єднання «Сільгосптехніка» для обміну спрацьоване решето до «Нив», невчасно подали відомості про дефекти. Питанням підготовки машин і механізмів до жнив по-справжньому не займалося і правління колгоспу. Воно понадіялося на спеціалістів. Звичайно ж, за вказівкою правління до цього часу механізаторів використовують на різних роботах. А комбайни ремонтувати нікому.

Ю. БАЖІЙ,
комбайнер колгоспу «Дружба»
Онуфріївського району.

На приз клубу „Шкіряний м'яч“

Іх — тисячі. В кожній школі, в кожному мікрорайоні міста, в селах області один з найулюбленіших видів спорту в хлоп'ят — футбол. Мріючи про висоти майстрів, школярі вже тепер виходять на стадіони, щоб здобути перші свої перемоги — приз клубу «Шкіряний м'яч». Найсильніші дітишли до фіналу першості області.

544 юні спортсмени (34 команди) мірялися майстерністю в трьох зонах — в Знам'янці, Гайвороні, Новоукраїні. Серед наймолодших вищу сходинку в турнірній таблиці зайняли вихованці тренера Р. Овчаренко (ЖЕК № 3 м. Кіровограда). В середній віковій групі теж перемогли кіровоградці (ЖЕК № 5, тренер В. Черняховський). У фіналі поєдинків юних футболістів старшої вікової групи перший приз вибороли новоукраїнці.

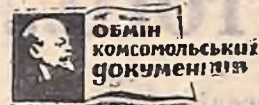
І ось сьогодні — фінал республіканських зональних змагань на приз клубу «Шкіряний м'яч».

Переможці обласного турніру приймають гостей з Кримської, Одеської, Миколаївської та Херсонської областей. Матчі юних футболістів проходять на стадіонах спортивного клубу «Зірка» і «Буревісник».

Павло Васильович СОКОЛОВ, майстер крапового цеху, який вважається серцем Олександрівського заводу підйомно-транспортного обладнання. — досвідчений наставник молоді. Ось і в цю хвилину він зупинився біля молодих робітників Г. ОЛЕФІРЕНКА та Л. МУНЕТІ, щоб порадити, як точніше розмістити заготовку. Адже від цього залежить якість продукції і економія матеріалу.

Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

Тема, яка

схвилювала кожного

Наша організація вже закінчила обмін комсомольських документів. Цього передувала певна підготовча робота. Провели кілька тематичних зборів, відбулася конференція «Бойові і трудові подвиги комсомолу». Найбільш пам'ятними залишилися ті, на яких піднімали питання життя нашої школи.

Напередодні обміну комсомольських документів скликали саме такі комсомольські збори. Тема їх — «Про культуру поведінки» — була обрана не випадково, адже ми, викладачі, виховуємо підрастаюче покоління. Виховуємо в душі відданості Батьківщині, партії, ідейної переконаності, інтернаціоналізму, а тому самі повинні бути прикладом у всьому для наших вихованців. На жаль, в колективі ще трапляються випадки нестриманості в спілкуванні з товаришами, а то й порушення трудової дисципліни, пасивності при вирішенні питань виховної, комсомольської роботи... Саме на цих зборах і йшлося про недоліки, що заважають нам, про конкретні завдання по їх усуненню. Серйозна розмова послужила імпульсом до активної діяльності кожного комсомольця.

У день обміну юнаки та дівчата організовано прийшли у міський комсомол. Тут ми відчули настрій діловитості і якоїсь особливої урочистості. Під час бесід наші спільноти найбільше своїх пропозицій і зауважень на адресу міському комсомолу висловили з питань поліпшення естетичного виховання молоді міста.

День, коли одержували комсомольські квитки нового зразка, став пам'ятним в житті кожного з нас. На урочисту подію запросили ветерана Великої Вітчизняної війни і праці В. М. Ткаченка, директора школи М. Є. Донця, інструктора міському партії В. М. Ломоноса, секретаря партійної організації школи М. В. Сарданову, викладачів. Почесні гості виступили перед комсомольцями, поділившись своїми думками про роботу нашої комсомольської організації, побажали успіхів на майбутнє. Секретар міському комсомолу Т. Бетехтіна вручила нам квитки нового зразка з силуетом Леніна на обкладинці.

Л. ШІМАКОВА,
секретар комсомольської організації
Світловодської музичної школи.

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

А тому Г. В. Русаков узяв собі на допомогу з колишньої своєї бригади двох жінок-спеціалісток — Марію Петрівну Макаренко та Ганну Андріївну Шукліну. Утрюх вони вирішили досягти поставленої мети.

У характері підшефних було не багато дитячої безсередності. Для деяких з них перші дні на будівництві стали зіткненням мрій та сподівань з реальною дійсністю. Зв'язано це було і в деякій мірі з недостатньою поінформованістю новачків про переваги і недоліки цієї роботи, яку вони повинні виконувати. Подолати це самому було б, можливо, не так і легко. Але, коли поруч товаришів, чудові наставники — трудящі ставали не такими вже й непереможними, як на перший погляд. Важко було призначитись до роботи Олександрі Возник, Валі Спичинській. Останній, наприклад, ніяк не давалися шпаклювальні роботи. На допомогу прийшли друзі, які самі щойно оволоділи цією операцією. І бригадир — тут як тут...

Ця атмосфера взаємодопомоги, підтримки, довіри склалася не відразу. Надовго запам'ятався дівчатам такий випадок. Шість днів не була на роботі Тетяна Пальчик, а коли з'явилася, пояснила, що хворіла. Згодом стало відомо, що насправді дівчина ці дні прогуляла. Пристрасті виривали довго, були і спеціальний випуск «Сатиричного листка», і серйозна розмова. Згадуючи цей випадок, Тетяна ще й тепер червоніє. Дівчина зрозуміла свою провину перед подругами, іншими очима стала дивитися на колектив, відчувала в ньому справжнього, чесного і вимогливого товариша. Можливо, саме тоді кожен уявив собі, які обов'язки покладає на нього звання члена комсомольсько-молодіжної бригади, став оцінювати свої вчинки, виходячи з інтересу колективу.

Звісно, у прищепленні новачкам високих моральних рис соціалістичного способу життя важливу роль має особистий приклад наставника, групкомсорга, комсомольських активістів. Рівнятися дівчатам є на кого. Бригадир — кавалер ордена Леніна. Зуміла завоювати своєю працею повагу товаришів і комсомольський ватажок колективу Катерина Пістружак. Недавно вона разом зі своєю подругою Катери-

ВІД ПЕРШОГО ПОВЕРХУ ДО ДЕВ'ЯТОГО...

ною Мойсюк виборола друге місце в обласному конкурсі молодих малярів.

— А могли б і перше! — посміхається Григорій Володимирович, коли б шпатель свої взяв, інструмент, до якого звикли.

КОЖЕН закоханий у свою професію. А коли її любиш — не зможеш працювати абияк. Тим більше, що тобі дають повну змогу виявити свої можливості. Адже виконують дівчата ті ж самі роботи, що й досвідчені майстри. І виконують добре! Нещодавно одними з перших в Олександрії члени бригади освоїли наклеювання обоїв. Сміливо взялися за нову для них справу. В перший день Г. А. Шукліна, К. П. Шульга разом з Надією Яценко та Олександром Возник обклеїли лише дві кімнати. Та вже через день — шість. І хоч комсомольсько-молодіжна інколи випадає з поля зору керівництва будівельного управління № 3, молоді будівельники не падають духом — активно вишукують резерви якості, ефективності виробництва.

А допомогти впровадити задум є кому: адже бригадир — умілий раціоналізатор.

Кожен, хто коли-небудь фарбував батареї водяного опалення, переконався, що робота ця не легка. Особливо, коли фарбують їх внутрішні поверхні. Часу треба витратити чимало, а зручностей — ніяких. Вирішили в бригаді Русакова удосконалити цей процес. Персоналію автогенний різак, придумали так звану «фарбувальну кружку». поінформували: справа пішла швидко. В шість разів зросла продуктивність праці. І при фарбуванні стін, панелей теж. Експеримент вдався. Тепер слово за службою забезпечення будівельного управління — потрібен розчинник фарби.

Або ще один приклад. Коли колектив працював на будівництві гуртожитку райоб'єднання «Сільгосптехніка», вперше використали нову малярну станцію, застосовувавши замість тради-

ційної масляно-клейової шпаклювки — талькову. Це в кілька разів підвищує продуктивність праці, економить час, полегшує працю малярів-штукатурів. Якщо раніше улітку зашпаклювали 375 квадратних метрів стін, то з допомогою станції чотири маляри і моторист за цей же час шпаклюють 1150 квадратних метрів площі. До речі, талькова шпаклювка значно дешевша. Можна було б говорити про великі успіхи в цій справі, якби будівельників постачали нею. Це ж не дефіцит... І виробничий відділ будівельного управління № 3, який очолює Л. Є. Гуревич, не вклавши в планові відомості на поставку матеріалів розчинник і талькову шпаклювку, мимоволі вилучає у молоді потяг до творчого пошуку, підвищення продуктивності праці.

МІНЕ небагато часу і бригада відзначить свою другу річницю з дня народження. В серпні ж прийде нове поповнення випускників профтехучилища. Зустріне їх міський, дружний колектив. На виробництві новачок не залишається один на один з проблемами, які виникнуть у перші дні роботи. Поруч будуть його нові товариші — Катерина Пістружак, Віра Анисковець, Валентина Синицина, Катерина Мойсюк, Олександр Возник, Надія Качан, Віра Щербина, наставник Г. В. Русаков, інші члени бригади. Вони підтримають, порадять, можливо, навіть зовано відкрий для них професію будівельника. І найбільшою нагородою буде перший трудовий успіх новачка, його перша перемога над собою.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

м. Олександрія.

На атеїстичні теми

ВІДОМО, що християнство налічує близько 190 тисяч святих, причому 5 тисяч поіменовано. Французький канонік Пассо ще у XV столітті писав, що якби на кожне свято на честь святих виділяли хоч одну хвилину, то для відзначення всіх святих не вистачило б року.

Не дивно, що при такому перенасиченні церква стала зводити святих до купи. Але її подібний «захід» не допоміг. Тоді, щоб якось вижити із становища, дії християнства запровадили свято «сорок святих», а потім одне свято на честь «усіх святих».

Так виник культ святих, який витіснені із свідомості віруючих культ старих дохристиянських богів і духів. Що ж дають релігійні свята віруючому? Якщо бути відвертим, то можна сказати коротко: крім шкоди, більше нічого.

У класовому суспільстві християнство через повні свої свята виправдує експлуатацію, владу і багатство видає за дар божий. А тому бідні не повинні втручатися у право власності і розподілу земних благ. Трудящі повинні змирятися зі своїм тяжким становищем, зносити всі страждання, причиною котрих, як повчає церква, є не класове суспільство, а гріховність, порочність самої людини.

У святкових проповідях церковники відвертають трудящих від класової боротьби за краще майбутнє, пропонує рабську ідеологію, страх перед богом, марність земного життя.

Можливо, так і є в капіталістичному суспільстві, зауважать віруючі, але у нашій країні немає експлуатації і церква лояльно ставиться до Радянської влади.

Справді, у нас немає експлуататорів, але релігійні свята не перестають завдавати великої шкоди віруючим нашої країни.

По-перше, релігійні пережитки, а серед них і релігійні свята, заважають радянським людям, які ще перебувають у полоні віри, оволодівати науковими уявленнями про навколишній світ, затямують їхню свідомість, відвертають від актуальних питань комуністичного будівництва. Веселячи у віруючих думки про марність і гріховність земного життя, релігійне вчення прирікає людину на пасивність, духовно прищипує її, піднімає віру у власні сили.

У зміст проповідей, виголошуваннях у дні релігійних свят, викладається перекручене, спотворене, фантастичне зображення дійсності. Релігія вчить, що навколишній

світ неізнаний і його таємниці ніколи не розкриють люди, що людина не повинна навіть намагатися їх зрозуміти.

Подібні релігійні твердження заперечують величезну силу знань, наукових досягнень, які допомагають пізнати світ у всебічному розвитку природних і суспільних закономірностей.

По-друге, в дні своїх свят церква посилює релігійну пропаганду, а це сприяє поширенню і укоріненню спотворених уявлень, зокрема про те, нібито долю всіх людей вирішує бог.

УСІ СВЯТІ ДО СТОЛУ

ЧИМ ШКІДЛИВІ РЕЛІГІЙНІ СВЯТА?

Особливо шкідливим є твердження релігії про гріховність людини і «святість страждань», які часто повторюються під час святкових молебень, а падо ж на великодні свята. Саме в цей день дуже багато слів чуємо віруючі про страшний мук Христа, які він смиренно зносив. Тому такі обряди, як гозіння, сповідання, причасті, церковні служби, спрямовані і на поширення серед віруючих думки про немінущість страждань людини, про її безсилля і нікчемність, про те, що не від земель людини та її праці залежить щасливе життя і майбутнє, а від якихось молитов, уповань на бога і на його «милість».

Навіть наші величезні успіхи в комуністичному будівництві і в забезпеченні миру у всьому світі церква намагається пояснити по-своєму: бог, молячись, «воздає на молитви».

Подібні святкові проповіді заважають віруючому зрозуміти, що основою щастя нашої країни є праця, зусилля мільйонів, спрямовані на зміну і підкорення природи, на поліпшення добробуту всіх трудящих. Гарантія цього — наші п'ятирічні плани і їх успішне виконання, постійне підняття партії та уряду про благо радянських людей.

У дні релігійних свят церква посилено проповідує ін-

дивідуалізм, лицемірство, принизливе ставлення до жінок як до гріховної істоти, непричепитності і ворожості до інакшовірних.

Як самітньо, відчужено звучить це в умовах нашої дійсності, де основними моральними рисами є радянський патріотизм, пролетарський інтернаціоналізм, колективізм і братерство, де жінка в усіх галузях народного господарства рівноправна з чоловіком, а дружба народів великої Країни Рад не знає ні освітніх, ні національних, ні релігійних перепон.

Релігійні свята завдають великої шкоди народному господарству. Бо церква і віруючі посилюються на той старожитній календар, за яким строки проведення різних сільськогосподарських робіт визначаються не погодними умовами, а різними релігійними святами, котрі нерідко припадають на гарячу пору сільськогосподарських робіт. І саме в цей час віруючі люди не виходять на роботу, не виконують виробничих планів. Релігійні свята оживляють і деякі з побутових пережитків, часто супроводжуються п'яним розгулом, хуліганством та іншими аморальними явищами, завдають шкоди здоров'ю, принижують гідність і моральне обличчя радянських людей. Нерідко пиячництво в дні релігійних свят стає причиною аварій, нещасних випадків, винесу бракованої продукції тощо.

Тож треба допомогти віруючим уважно розібратися в тому, що не молебні і шанування святих, а колективна, наполеглива праця, сумлінне й свідоме ставлення до громадських обов'язків вирішують справу успішного просування вперед до світлого майбутнього.

У цій важливій роботі велику допомогу подасть нам правильне пояснення історії релігійних свят, їх соціальної реакційної ролі і визначення тієї шкоди, якої вони завдають як пережитки минулого.

Слід пам'ятати, що остаточне подолання релігійної обрядовості, релігійних свят можливе лише через запровадження нових, радянських обрядів, залучення віруючих до відзначення радянських свят, пов'язаних з героїчними подвигами нашого народу в революційній боротьбі і творчій праці на благо великої соціалістичної Вітчизни.

П. РЯБОЙ,
лектор товариства «Знання».

СЬОГОДНІ ЧИТАЧІ „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

І. Ф. ПОМАЗАН —
головний архітектор Кіровограда.

ЛЮБИТИ МІСТО — ТУРБУВАТИСЯ ПРО НЬОГО

Звичайно, привокзальний район нашого міста не радує погляд. Проте помилково думати, що кировоградці цього не помічають. Є генеральний план забудови центру. Є ескізи намітки реконструкції привокзальної площі. Вони передбачають, наприклад, зрізати насад біля вокзалу, «оголїти» його підвальный поверх, розширити саму площу. Поблизу має впрости висотна будівля готелю.

Чому ж все-таки плани і проекти досі не втілюються у бетон і скло? Справа в тому, що відділ комунального господарства міськвиконкому, який повинен замовити проектування привокзальної площі та основних споруд, зарив фінансує великі роботи по розчищенню Інгулу, будівництво транспортної магістралі по вулиці Жовтневої революції, проектування тунелю під залізницею та здійснення багатьох інших, важливіших справ. Коштів не вистає. І все ж працівникам міськомунгоспу необхідно добиватись виділення лімітів на це будівництво. Якщо проектувальники і будівельники отримають замовлення, то до кінця десятиї п'ятирічки зможуть привокзальну площу повністю реконструювати.

Автори листа ставлять слушну пропозицію про впорядкування куточків відпочинку. Дещо вже зроблено. На розі вулиць Гоголя і Кірова знесено зайві будівлі, у цьому куточку буде встановлено бюст Гоголя.

Є проект і документація на реконструкцію Олександрійського скверу, що навпроти заводів імені Кірова та «Червоної Жовтень». Ми пропонуємо спорудити тут культурно-меморіальний ансамбль, у центрі композиції якого височитиме танк Т-34, що одним з перших увійшов до нашого міста в січні 1944-го.

І ще одне. Спеціалісти можуть запропонувати чимало проектів. Але ж важко реалізувати їх лише силами комунальних служб міста. Ось тут би і використати ентузіазм та творчість молоді обласного центру, особливо, промислових підприємств.

В СЕ красивішими стають наші районні центри. Приємно пройтись селищем міського типу Петровим. Гарна — Олександрія, прекрасний — Світловодськ. А от коли приїжджаєш у Кіровоград, вийшовши на вокзалі, бачиш навпроти непривабливі «дядьківські» хатинки. Хоч потім переконуєшся, що центр таки гарний, та перше враження про місто ще довго не проходить. Треба, щоб ті місця, куди прибувають гості, — поблизу вокзалів, автостанцій та аеропортів, були найкрасивішими.

Ще у 1971 році у вашій газеті (а ми її передплачуємо вже давно) повідомлялося, що район залізничного вокзалу буде перебудовано. Але змін поки що не видно. А перебудувати треба. Адже це наш обласний центр. І хочеться, щоб гості міста розповідали вдома про його красу.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

СТВОРИ НАВКОЛО ОАЗИС

Напишіть, будь ласка, коли ж все-таки проекти будуть втілені в життя.

І ще одне. Ми любимо Кіровоград. Чарівна вулиця Шевченка — вся в каштанах. Красива площа Кірова, закріплюють нові куточки Черемушок. А з висоти все місто виглядає зеленим гаєм. Та пізніше виявляється, що в ньому мало місць для літнього відпочинку. Увечері просто ніде посидіти. Кілька впорядкованих парків — оце і все. Між тим, у вашому місті є багато занедбаних куточків: скверик поблизу заводів імені Кірова та «Червоної Жовтень», майдан біля картинної галереї, непоряд-

ковані алеї по вулиці Щорса і багато-багато інших. Прибрати б ці куточки, опорядити, насадити квітів — і місто змінилося б невідно. Невже не можуть комсомольці і молодь кировоградських заводів і фабрик, студенти, школярі взяти шефство над такими місцями? Адже і коштів великих не треба, і роботи мало. Кілька суботників, або після роботи вийти з лопатами... І того досить.

З повагою

Д. ВАСИЛЬЧЕНКО,
І. КАШКО,
О. ДЕМІДЕНКО.

с.м. Петрово,
м. Олександрія,
м. Світловодськ.

Яків БОНДАР —
перший секретар
Кіровоградського
міськкому комсомолу

ПРОПОЗИЦІЮ — НА ЗБОРН

ють п'ятнадцять зодчих. Ми розраховуємо на їхню безкорисливу допомогу. Незабаром міськком комсомолу спільно з управлінням головного архітектора Кіровограда влаштує конкурс молодих архітекторів на кращий проект малих форм: павільйонів, панно, місць відпочинку тощо. Думається, що це творче змагання треба спрямувати так, щоб всі кращі роботи втілювали у життя. Цього місяця ми зберемо учасників конкурсу, дамо завдання, пояснимо його серйозність.

Ось тут і стануть у пригоді архітекторам пропозиції, внесені на комсомольських зборах. Кожен із них бачитиме загальне завдання, знатиме «свою» зону, враховуватиме у роботі побажання «замовників».

Лише у творчій співдружності робітників, службовців, учнів із зодчими та художниками може народитись краса, вулиць і скверів Кіровограда. Наших зусиль чекає місто. Треба, щоб у ньому приємно було працювати і відпочивати. Тож перетворимо Кіровоград у справжній оазис серед степу!

Від редакції. Оскільки пропозицію взяти комсомольське шефство над місячним відпочинком висунули читачі нашої газети, «Молодий комунар» бере цю справу під свій постійний контроль. Ми просимо комітети комсомолу міста надіслати на адресу редакції висновки з протоколів зборів із конкретними пропозиціями.

Окрім того, редакція закликає і тих читачів, котрі не візьмуть участі в організованому обговоренні: включайтесь у боротьбу за зразкове місто! Надсилайте до газети свої листи, пропонуйте, творіть. Кіровограду бути красивим, привітним, затишним!

ЗА ПОСЛУГИ треба платити. Особливо, якщо це — «зручно, вигідно, швидко». А коли люди не проти віддати гроші — то чому ж їх не взяти?

Ланцюг таких беззаперечних умовисновків «викували» деякі працівники Новоукраїнської автобусної станції. І відчули себе розкутими для не зовсім законних дій. Про них нашу редак-

СКАРЖАТЬСЯ

ХОЧ

ПОСЛУГА

І НЕ

ВЕДМЕЖА

цію повідомила читачка з Новоукраїни Н. Яровенко. 16 травня, у неділю, її дочка приїхала вранці з Кіровограда додому. Відразу вирішила взяти квиток на автобус, що їхав до обласного центру того ж дня. Квиток їй продали. Але додатково до вартості проїзду касир запросила ще 20 копійок і видала квитанцію, на якій написала: «Взято за послугу». «За яку послугу?» — не зрозуміла дівчина. «А за добру», — пояснила касир. — Сьогодні — неділя, людей багато буде. От і спробуйте пізніше взяти квиток А та — 20 копійок — і ви — на коні, тобто в автобусі».

Громадянка Яровенко дивується, у чому ж заслуга працівників автостанції, винагороджена додатковою платою? В тому, що зранку не було пасажирів?

Ми вважаємо, що цю загадку краще пояснить адміністрація Новоукраїнської автостанції.

М. КОРИННИЙ.

Шкільне лісництво Богданівської середньої школи № 2 Знаменського району відоме своїми добрими традиціями. З раннього віку дітям прищеплюють любов до природи, до всього живого.

І а фото: один з краєвих заготівельників доріг «зеленої антики» член шкільного лісництва Володя ОСАДЧИН.

Фото М. ЛІТВИНОВА.

запитують

«Я дуже хочу бути військовою людиною. Але дівчат в армію не беруть. А я про це мрію з першого класу. Напишіть, будь ласка, як можна здійснити свою мрію?»

Ольга ТИХОНЕНКО,
восьмикласниця.

с. Вишняківка.
Кіровоградського району.

На запитання Ольги відповідає заступник начальника політвідділу Кіровоградського обласного військового комісаріату майор В. Є. ТРЕБУНСЬКИЙ:

— Це не зовсім правильно. Дівчата-медсестрички підлягають законам про загальний військовий обов'язок. Решта ж за бажанням може служити на різних посадах у лавах Радянської Армії. Для того, щоб найнятися на військову службу, необхідно, перш за все, закінчити середню школу, а потім вступити із заявою до райвійськомату.

«Прошу повідомити адресу Радянського Комітету ветеранів війни та прізвище його го-

Н. ФАДЕЄВ.

м. Світловодськ.

Радянський Комітет ветеранів війни очолює письменник Борис Полевой. Адреса Комітету: МОСКВА, Г-19, ГОГОЛІВСЬКИЙ БУЛЬВАР, 4. ТЕЛЕФОНИ: 202-55-58 та 202-59-32.

«Прошу повідомити, чи будуть погашуватись облигації Державної двопрцентної позики 1948 року (виграшний випуск) та Третьої Державної двопрцентної позики розвитку народного господарства того ж року».

Б. ОСТАПЕНКО,
пенсіонер».

с. Германівка
Компаніївського району.

Завідуюча Центральною ощадною касою № 49 м. Кіровограда О. М. ХОМРЕНКО повідомляє:

— У 1956 році було прийнято рішення про проведення проведення тиражів позик розвитку народного господарства строком на 20 років. З 1974 року знову почалося погашення цих облигацій. В 1974—1975 роках ощадкаси країни повернули населенню 2 мільярди карбованців. Нинішнього року розпочнеться виплата по облигаціях, що не увійшли до попередніх тиражів погашення. Про дату початку виплати буде повідомлено додатково у центральній пресі, по телебаченню та радіо.

Детальнішу інформацію ви зможете, товаришу, одержати в будь-якій ощадкасі.

надсилають фото

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Трижоговучитися!

Запрошують інститути, технікуми, училища

Кіровоградське технічне училище № 6

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1976 НАВЧАЛЬНИЙ РІК З ТАКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ:

Демобілізованих з лав Радянської Армії: електроварники, електромонтери, слюсарі-інструментальники.

Строк навчання 8 місяців.

Учням, що встигають, виплачується стипендія 70—80 карбованців на місяць.

Тих, що закінчили середню школу: слюсарі-модельники, слюсарі по ремонту обладнання, слюсарі механоскладальних робіт.

Встигаючим учням виплачується стипендія 30 карбованців на місяць, відпочинком навчання — 37 крб. 50 коп.

За виконанні роботи в процесі виробничої практики всім учням додатково до стипендії нараховується 33 проценти від заробленої суми.

Час навчання в училищі зараховується в трудовий стаж.

В училищі молоді приймаються без екзаменів.

Початок занять в міру комплектування груп.

До заяви додаються такі документи: атестат про закінчення середньої школи; свідоцтво про народження чи паспорт; приписне свідоцтво (військовий квиток); довідка з місця проживання про склад сім'ї; характеристика зі школи для осіб, що закінчили 10 класів; автобіографія; фотокартки розміром 3х4 см. 6 штук.

Звертатися на адресу: 316050, м. Кіровоград, вул. Декабристів, 26. Телефони: 2-35-31; 2-50-20.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське МСНТУ № 1

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує висококваліфікованих робітників з середньої освітою, по закінченні училища учні одержують диплом з присвоєним 3 розрядом за спеціальністю. Диплом дає право вступу у вищий навчальний заклад. Учні, що закінчили училище на «добре» і «відмінно», направляються в технічні вузи і на інженерно-педагогічні факультети.

Набір проводиться з таких спеціальностей: на базі 8 класів, з одержанням середньої освіти, строк навчання 3 роки:

токарі по металу; електрогазозварники; слюсарі-електромонтажники; наладчики зварювального і газорізального обладнання; слюсарі механоскладальних робіт.

На базі 10 класів, строк навчання 1 рік: машиністи мостових електрокранів (кранівники); токарі по металу.

Для вступу на навчання необхідно подати такі документи: заяву і автобіографію, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, довідку про профілактичні щеплення, шість фотокартки (розміром 5х6 см).

Зарховані в училищі забезпечуються з 3-річним строком навчання: 3-разовим безкоштовним харчуванням, вихідним і робочим одягом та взуттям. З річним строком навчання — стипендією в розмірі 30 карбованців на місяць.

Під час проходження виробничої практики учням виплачується 33 проценти заробітку.

Тим, хто потребує, надається безкоштовно гуртожиток.

Початок занять з 1 вересня 1976 року.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, с. Жовтисе, вул. Ватутіна, 1. Телефон 51 4 08. Ізати автобусом «А» або «Б» до зупинки «Жовтисе».

ДИРЕКЦІЯ.

Миколаївське професійно-технічне училище № 11

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на такі спеціальності:

на базі 8 класів (строк навчання — 3 роки) — тесляр, фрезерувальник, слюсар-ремонтник, слюсар механоскладальних робіт. Після закінчення училища учням видають дипломи про середню освіту і присвоюють розряди з вибраних спеціальностей;

на базі 8 класів (строк навчання — 2 роки) — токарь;

на базі 10 класів (строк навчання — 10 місяців) — тесляр, електромонтер по обслуговуванню промислового устаткування.

Приймають юнаків і дівчат. Зарховування — без екзаменів.

Зарховані до училища перебувають на повному державному забезпеченні. Учнів юнаків забезпечують гуртожитком.

Учням, у яких строк навчання три роки, надають відстрочку від призову в Радянську Армію на 4 роки.

Учні, у яких строк навчання один рік, одержують стипендію.

Всі учні одержують 33 проценти від суми, заробленої під час виробничої практики.

В училищі працюють секції: футбольна, волейбольна, баскетбольна, боротьби боксу, настільного тенісу.

У вільний період учні можуть користуватися плаванням басейном, у вільний час — відвідувати гуртки художньої самодіяльності, естрадно-інструментальний ансамбль.

Для вступу необхідно надіслати цінним листом заяву, документ про освіту, характеристику з місця навчання, свідоцтво про народження, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, 6 фотокартки розміром 3х4 см.

Початок занять з 1 вересня. Адреса училища: УРСР, 327044, м. Миколаїв (обл.), вул. Космонавтів 66 (трамвай № 7, автобуси № 10, 12, 15). Тел. 2-10-81, 2-10-87.

ДИРЕКЦІЯ.

Професійно-технічне училище при Кіровоградському м'ясокомбінаті

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує обітників для м'ясної промисловості. Строк навчання — один рік.

Училище приймає юнаків віком від 17,5 року і старших, дівчат — віком від 15,5 року і старших з освітою за 8—10 класів.

Учні забезпечуються стипендією в розмірі 18 карбованців та квартирними — 3 карбованці на місяць, триразовим безплатним харчуванням, спецодягом та форменим одягом.

Під час виробничої практики одержують грошову винагороду (третина від заробленої суми).

При училищі є вечірня середня школа робітничої молоді.

Училище гуртожитком не забезпечує, а розміщує учнів на приватних квартирах.

Вступники повинні подати заяву на ім'я директора, автобіографію, документи про освіту та народження, довідку про стан здоров'я, 6 фотокартки (3х4 см), довідку з місця проживання, характеристику.

Адреса училища: м. Кіровоград, Обознівське шосе, м'ясокомбінат, їхати автобусами № 10, № 34.

ДИРЕКЦІЯ.

Олександрійське технічне училище № 3

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Училище готує кваліфікованих робітників для промислових підприємств, вугільних шахт і розрізів та області з числа юнаків і дівчат, що мають середню освіту, а також: молоді, що відслужили в лавах Радянської Армії зі строком навчання 1—1,5 року. З освітою 8—9 класів віком від 15 років зі строком навчання 2 роки.

На базі середньої освіти училище готує:

зі строком навчання 1,5 року — електрослюсарів шахти, слюсарів-інструментальників;

зі строком навчання 1 рік — токарів по металу, машиністів електровозів шахтних, машиністів гірничотранспортних машин і механізмів, слюсарів електромонтажників для роботи на ОЕМЗ, водіїв-автослюсарів, продавців продовольчих товарів, продавців промислових товарів, апаратників брикетних фабрик (дівчат), гірничих працівників очисного забою;

зі строком навчання 2 роки — кухарів.

З освітою 8—9 класів (строк навчання 2 роки): електромонтерів по монтажу і ремонту промелектрообладнання; слюсарів по ремонту металоконструкцій і промислових обладнання; токарів по металу; слюсарів-авторемонтників; слюсарів-інструментальників.

Учням гірничих професій з середньою освітою виплачується стипендія у розмірі 37 карбованців; учням із середньою освітою, які навчаються на спеціальності металістів, продавців та кухарів, виплачується стипендія в розмірі 30 карбованців.

Учні з восьмирічною освітою знаходяться на повному державному забезпеченні.

Учні всіх спеціальностей при проходженні виробничої практики на підприємствах додатково до стипендії одержують 33,3 відсотки від заробленої суми.

Відмінники одержують підвищену стипендію на 25 процентів, «хорошисти» — на 15 процентів (десятикласники).

В училищі є добре обладнані майстерні, навчальні кабінети, лабораторії, база для занять в гуртках художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивних секцій. Училище має базову вечірню школу, де учні можуть набути середню освіту. Учні з середньою освітою можуть продовжити навчання на вечірньому відділенні індустріального технікуму і філії Дніпропетровського гірничого інституту в м. Олександрії.

Відмінникам надається право вступати у вузи поза конкурсом на вечірні і заочні відділення.

Навчання в училищі зараховується в трудовий стаж учня.

Хто потребує — забезпечується гуртожитком.

До заяви на ім'я директора з обраною спеціальністю слід додати: атестат, свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження, характеристику зі школи, 4 фотокартки (3х4 см), довідку про щеплення.

Прийом документів в училище проводиться з 1 березня 1976 року.

Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, пл. Кірова, 18. Телефон 37-4-03.

Капітанівське міське професійно-технічне училище № 10

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Училище готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей:

складач дифузійних ножів — електроварник, апаратник дифузії — столяр, сатураторник-малар, апаратник випарювання — муляр, апаратник варки цукру — слюсар, оператор центрифуг — токарь по металу, слюсар контрольно-вимірних приладів та автоматики, електромонтер.

Випускників направляють на роботу на цукрові заводи.

На навчання без вступних екзаменів приймають юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, шляхом конкурсного відбору за оцінками, вказаними в документі про освіту.

До групи електроварників та електромонтерів приймають осіб віком від 16 років.

Учнів забезпечують триразовим харчуванням, одягом, взуттям, комплектом постільної білизни, в період практики вони одержують 33 проценти заробітку.

Гуртожитком у першу чергу забезпечують сирі і дітей інвалідів Великої Вітчизняної війни та праці.

Строк навчання — 2 роки.

При училищі є вечірня середня школа. Вступники подають на ім'я директора заяву, в якій указують вибрану спеціальність.

До заяви слід додати: свідоцтво або атестат про освіту, паспорт або (якщо не сповнилося 16 років) свідоцтво про народження, характеристику зі школи або з місця роботи, довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286), шість фотокартки розміром 3х4 сантиметри.

Всі, хто вступає до училища, проходять співбесіду з членами приймальної комісії, виклик на яку буде надіслано письмово або дано вступникові особисто при подачі документів.

Приймання заяв — по 20 серпня.

Початок занять з 1 вересня.

Адреса училища: смт Капітанівка Новоміргородського району, МПТУ-10.

ДИРЕКЦІЯ.

Середнє міське професійно-технічне училище № 1 м. Черкас

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ УЧНІВ

НА 1976—1977 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

Приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років з освітою 8—10 класів (без вступних екзаменів).

Училище дає середню освіту і готує таких спеціальностей:

З строком навчання три роки: столяр, муляр-монтажник, малар, штукатур, облицовальник-плитковик, електро-зварювальник.

З строком навчання 1 рік: муляр, облицовальник-плитковик.

Бажаючі вступити в училище подають такі документи: заяву про вступ, свідоцтво про народження (оригінал), документ про освіту (оригінал), довідку про щеплення, довідку про склад сім'ї, 4 фотокартки розміром 3х4 см, характеристику з школи та проходять медичну комісію в спеціалізованій поліклініці.

Документи приймаються з 1 травня по 31 серпня.

Початок занять з 1 вересня.

Учні училища перебувають на повному державному утриманні: забезпечуються безкоштовно гуртожитком, триразовим харчуванням.

Учні одержують протягом навчання в училищі третину заробітної плати.

По закінченні училища випускники забезпечуються роботою і житлом в м. Черкаси.

Адреса училища: Індекс 257005, м. Черкаси-5, вул. Шевченка, 333. Іхати автобусами №№ 1, 15, 11 до зупинки Седова, троллейбусами №№ 2, 4, 7 до зупинки Енгельса. Телефон 3-50-46.

ДИРЕКЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя—2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи—2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 11363,

Індекс 61107,

Зам. № 268,

Тираж 60 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ. г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.